

que am tanta ó més propietat que la de Nissa mereix el dictat de Costa d' Azur. Sento no recordar-los tots, aixís es que pera no incórrer en sensibles omissions, prefereixo no citar-ne cap. També hi estan representats diversos periódics y associacions catalanistas, é hi havia, sobre tot, molt d'entussiasme, d'aquell entussiasme desinteressat que sols inspira 'l poderós sentiment del amor patri.

En l' antich castell dels Muntaners nos reunirem, y després d' aprobar am lleugeres modificacions el projecte de reglament presentat pels organitzadors, donárem per fundada la novella «Associació Catalanista de la Costa de Llevant», que té, com ho indica son nom, per principal objete la propagació de las nostras ideas en aquella comarca, á qual fi s' ha estatuhit en un dels articles del reglament que tan prompte com estigui constituïda procurarà son ingrés en la Unió Catalanista

Forman la primera Junta en Serra, de Canet; en Gombau, de Sant Pol; en Juliá, de Vilassar; en Fabra, de Pineda, y en Comas, de S. Vicents de Lllavaneras.

Sortint d' aquell histórich casal, en qual recinte es fama va constituïr-se 'l primer ajuntament de Canet de Mar, segons sembla deduhir-se d' un vell pergamí desenterrat per l' inteligent cuidado del amic Mariano Serra, anárem á casa del hermitá de la Misericordia, ahont nos esperava un espléndit ápat, al que ferem tots el degut honor.

Allí vingueren á saludar-nos el coro del Centre Catalá de Sant Pol y 'l del Foment de Canet, agrupacions musicals totes duas que honran en extrém á llurs joves directores, ja que malgrat esser molt novellas cantaren admirablement diferentas pessas catalanas, algunas bastant difícils.

Arribada la hora dels brindis, que va inaugurar en Serra, feren ús de la paraula en Gombau, l' Arús, en Tobella, en Marsans, en Suñol, en Flos, en Danyans, y altres que no recordo. Me sería imposible donar ni tantsols una idea de lo que digueren els oradors, no més sé que tots els brindis, inspirats en vivíssim amor á Catalunya, arribaren al cor de la numerosa concurrència que atapahida pels corredors y habitacions vehinas, demostrá am sos entussiasmas picaments de mans que estava identificada am las nostras ideas.

Ahir las Agrupacions de Vilassar de

Mar y de Sant Feliu de Codinas, avuy l' Associació de la Costa de Llevant. En pocs dias tres batallons més organitzats y á punt de combatre per la llibertat de Catalunya.

Demá 'n vindrán d' altres; dintre poc temps n' estará cuberta tota la tgrra. ¡Quina florida tan hermosa! ¡Quín regalo pels ulls y quin consol pels cors! Y prompte, ben prompte, com digué 'l poeta:

lo que ha florit granará.

Atentament invitats per nostres entussiasmas compauys de «La Costa de Llevant» sentint-ho molt, ens fou enterament impossible assistir á la festa de que fa menció «La Renaixensa», mes fem constar avuy que L' ALMOGÁVER estará sempre prompte á secundar l' esfors fet per tant dignes companys de la causa de la Patria catalana.

LA REDACCIÓ.

PATRIA

Un jorn de desventura, nissaga malehida,
el jou, que tan denigra 'ho Patria!... te senyí;
mes avuy ta fillada, de son esglay refeta,
per deslliurarten prompte, trevalla am ver dalit.

Del Pirineu al Ebre, del Mar fins á 'l Noguera,
el crit «Patria desperta» se sent vibrar potent;
crit que sembla que diga, catalans alegreu-se,
tornarem tenir mare, s' acaba 'l sofriment.

La nostre gaya parla, ja no será bexada,
nostres lleys veneradas, altre cop regirán,
tindrém trevall y feina serém grans altre volta:
¡dixós el jorn que ixque el sol de llibertat!

JORDI GIRONA.

DE BARCELONA ESTANT

Ayuy 1898 ¡baix quins mals auspícis entras!
Aqui, allá y per tot arreu, las terras qu' han pogut escapar-se del flagell del las inundacions, restan hermas per falta de brassos que las conreuhin. Las familias qu' apilotant estalvis á cambi de privacions durant tota sa vida havian pogut arribar á reunir una poma per la set, el monstre de la *Bolsa* insaciable sempre, las acaba d' estimbar á la miseria. Aquells trossos de patria surant en els oceans Atlántic y Pacific dos veritables paradissos anomenats Cuba y Filipinas s' han convertit en camps de lluyta despiadada, ahont s' hi matan am feresa dos bandos que 's persegueixen sensa treva. Y allí en un edifici rónec, apartat de la població, habilitat per hospital ó sanatori

hi jeuhen tants pobres com hi caben, uns mutilats, altres am rostre cadavèric esperant l' hora suprema y pensant en la familia, d' ahont n' han sigut arrencats per anar á defensar la Patria, no quedant-els-hi ni 'l consol de despedir-se 'n per sempre mes. Aquets héroes anònims, que donan la sanc per esborrar els erros polítics y la deixadesa de tota una nació enderrerida (diguem-ho tot, també) son las victimas propiciatorias inmoladas en aras d' una civilisació que 's fa grans bocadas d' humanitat, compassió, igualtat y filantropia. La guerra passada de Cuba va costar-nos 120.000 homes, aquesta per are n' ha mort mes de 60.000 sense contar els de Filipinas... ¡Quant s' acabarà tanta matansa!

Mes deixém córrer la tristesa al menos exteriorment, amaguem-la al fons del ánima y portém el somris als llavis, perque are comensém l' any y com diu l' adagi: *Any nou vida nova.*

S' están fent grans preparatius per la firconcurs agrícola que promet ser interessantíssima y una demostració palpable de l' avenç en rama tant important de la riquesa pública. Oportunament ja 'ns en ocuparem, per donar-ne una idea, doncs creyém que semblants exhibicions y concursos, son els qu' han d' encoratjar als nostres agricultors, iniciats ja en 'l camí del progrés. La rutina mes petrificada ha sigut fins fa poc el patrimoni de la gent del camp y la nació que se n' ha després mes aviat, ha guanyat en riquesa material, ha aumentat el benestar del pagés y ha preparat molt be 'l camp de l' industria qu' opera en gran part sobre las primeras materias que li proporcionan el conreu dels camps, la cria de bestia y la d' animals casolans. Y es compren molt be que aixis succeheixi; l' agricultor am son caracter eminentment sedentari, la feyna constant que 'l meteix li origina y 'l temps que li cal moltes vegadas per obtenir el resultat del seu treball, no té gayre temps per apendre lo que fan fora de casa, ni prou coneixements per ferse 'n càrrec, ni massa confiança en las innovacions, ja que l' experiència li ensenya desgraciadament, que *no es pod dir blat, fins que sigui al sac* y encare *ben lligat y portat á casa.* Per aixó doncs s' ha de treballar de ferm perque 'ls propietaris, corporacions y colectivitats gubernativas donguin tota l' importancia que 'ls coneixements agricolas requereixen, á fi y afecte de que cada encontrada, cada plana, cada ubaga, cada soley, cada ribera y fins cada reconet dongui lo que l' estructura del terrer, composició química, 'ls accidents topogràfics y las condicions climatológicas favoreixin mes. Si l' avi plantava monjetas en un camp y el pare també, no es rahó absoluta perque 'l net consideri que sols hi puguin anar be las monjeteras; l' experiència ensenya que hi han moltes plantas y animals que s' aclimatan perfectament, que cada dia 's descubreixen novas propietats augmentant molt el valor del producte y

qu' en cambi hi han moltes cosas que caulien ben desús. Tothom sab que las patatas no datan pas de fetxa remota á Europa; que 'l cónsum de cosas dolsas ha anat desbancant l' apicultura y después la canya de sucre per conreuhar en gran escala bledarravas y per contra la cotxineta ha quedat á recó am l' invenció de las anilinas.

Una exposició doncs que presenti productes, plantes y animals, sistèmas, eynas y máquinas de conreus y criansas, es ensenyar sense llibres, es fer penetrar l' evidencia en l' ánimo del pagesos y en una paraula obrir-li els ulls perque emplehi be 'l capital y la activitat. Esperém que l' Ampurdá estarà dignament representat en la dita firconcurs agrícola y qu' á la vegada sigui un motiu per veure 'ns ampurdanesos y barcelonins, per que hem de tractarnos mes 'ls catalans y d' establir mes relacions mútuas en benefici de la nostra patria y de nosaltres mateixos.

A ca 'N Parés hi ha una exposició de dibuixos y pinturas qu' ofereix la particularitat de ser tot obra de senyoras y senyoretas. Aixó sol ja ho fa digne d' atenció, perque demostra que l' ilustració va cundint entre las donas tant aferradas per lo general á desdenyar els estudis científics, artísticos y literaris; no s' ha de jutjar doncs en termes absoluts, sino am relativitat; perque fins ens consta que hi han algunas expositoras que s' en volian retreure, considerant que no ho fan encare prou be; mes las repetidas instancias de l' organisador han vensut tal modestia ó millor dit coneixement de las propias forsas. No 'ns cansarem de recomanar els estudis de las bellas arts á la juventut en general y á las noyas en particular que per instint 's decantan á la bellesa, guiadas per un sentiment mes refinat que 'ls homes; á mes, fora de las grans ciutats, las noyas de bona posició es trovan sense alicient y han de veure transcórrer el temps gayre be amb aburriment, per falta d' objectiu; mentres que si 's dediquessin á pintar ó á dibuixar, no trovarian prou horas al dia y mentres donarian aliment al esperit, sense adonarse 'n anirian agafant una afició que portaria indubtablement á algunas á ferse un nom y una posició. Ni las llettras, ni la música, estudiadas amb éxit per las donas ofereixen el camp com las arts gráficas, que fins allunyadas dels grans centres de població, trovan en la naturalesa, tant mes pura com mes á fora s' es, el mestre etern y la font de bellesa. No fa pas gayres anys qu' á Olot hi va haver una petita exposició, en gran part dels deixebles de l' Escola de Bellas Arts, entre 'ls qual s' hi contavan algunas noyas, que per cert tenian quadrets ben recomanables, tots trets de las voras del Fluviá, d' aquells blanquinosos camps de fajol y dels diferents punts de vista tant bonics que s' hi admiran per 'ls voltants. Y á l' Ampurdá ahont s' podrian fer uns estudis *en plein air* tant encisadors, encare no s' ha espargit l' afició á la pintura? Perque aquella planuria d' oliveras y camps, en-

guadrada entre 'l macis pirenenc y la falaguera badia de Rosas está dient á grans crits que 'l corsent ben be: ¡Pinta 'm, pinta 'm!

R. S. P.

ELS TEUS RISSOS

INTIMA

Per mi fou la diada mes ditxosa
dels jorns de nostre amor:

Tenia descansant sobre ma falda,
ton cap esbelt y hermós
y anava destriant envadalint-me
ta caballera d' or:

Recordo que vaig dirte á cau d' orella
¿vols dar-me un ris tan sols?...
no vares contestarme, y á mon llavi
hi vas deixá un petó.

Al cap de poca estona, mitj confosa
vas dir-me— Té, si 'm vols—
rebut de ta má blanca, avellutada,
un estutset preciós,
de colp vareig desfé 'l llasset de seda
que 'l sucjectava envol,
y á dintre hi vaig trovarhi tos sedosos,
y hermosos rissos d' or.

Els guardo febrosenc, la vida meva
y 'ls vuy am tan amor.

com guarda la floreta bosquetana
son polen deliciós.

Ja veig que tu m' estimas, jo t' adoro
y creix el meu amor.;

¡Com no, si porto sempre en ma cartera,
aquells teus rissos d' or!

JOAN MALLOL.

INSTRUMENTS GENERALS DE LA PRODUCCIÓ

Al tractar-se 'n general de la producció, s'entén l' artificial, perque per la natural ó expontània es poden fer altres consideracions: aixó de suposar que 'ls qui cullin bolets ó herbetas, els que cassan y pescan, extreuen pedras ó arreplegan sorra, donan utilitat á tals productes, per mes que 'ls grans economistas ho diguin, es fa molt estrany. El cego perque no veu la llum no ha de negar-la, el que te ulls, perque la veu, no ha de dir qu' ell la fa. Aixís mateix el bolet al apareixer reuneix las condicions qu' ha de reunir y si aquestas son las exigidas per l' economia humana tenint-lo per un dels molts aliments, ó per l' art de curar reputant-lo per medicina, ó per l' industria considerant-lo com primera materia, etc., no hi ha dubte que originariament té una utilitat; are, que s' aprofiti ó nó, aixó ja es diferent. El que cull un bolet, no li crea doncs l' utilitat, sino que la fa patent, la posa á la disposició dels demés.

Al realisar-se l' obra de la producció, l' home

necessita uns elements ó instruments qu' han sigut designats de maneres diferentas, mes que en geusual es poden anunciar amb els noms d' *agents naturals*, *trevall* y *capital*. Tal vegada 's podrien concloure en dos: *naturalesa* y *home*, ja que 'l *trevall* y el *capital* (trevall acumulat) representan á l' últim; mes en materias económicas s' ha de anar en molt compte en fer innovacions, perque deseguida 's guanya el concepte de subversiu y heterodox si no está afiliat á cap agrupació; qu' estantho, allavoras reb l' excomunió mes fulminant y fins corra 'l risc d' estar inclós en el llibre negre de la policia.

Buscar l' armonia entre 'ls instruments productors, treure 'l predomini d' un qualsevol per restituir als altres sa gerarquia, vol dir no mes que la pau social y la tranquilitat del mon ¡Tant important es la material!

No cal pas dir si 'l *partit pres* d' escola ha fet negar l' importancia d' un en perjudici dels altres; per el *fisiócratas* no hi ha com la terra, la «Terra-Mater» es la font de todas las riquesas; per 'ls *industrialistas* ó partidaris de l' Adam Smith, el Corn de l' abundancia es el *trevall* y pels *mercantilistas*

«Deu de l' or

Del mon n' es senyor»

com diu En Mefistófeles en el brindis de l' ópera «Faust».

Examinén un fet económic; la construcció d' una casa, per exemple, y veuran qu' es precis:

1.er Lloc ahont fer-la, base ferma per assanar-la y condicions que la fassin habitable (com el sol que comensi per assecar l' humitat propia de tot edifici acabat de fer, l' ayre que 's renobi etc., etc.); es á dir *agents naturals*, perque *terra* no es prou, ja que l' aygua, el sol, el vent etc. son altres tantés agents.

2.^{on} El projecte del arquitecte, baix el qual s' ha de fer la casa; el que s' encarrega de que la construcció es fassi amb arreglo als planos y condicions; els que 's cuiden del *trevall* material, desde l' escultor y pintor que fan veritables primors, fins al manobra que sols porta cabassos de terra y pouha galledas d' aygua.

y 3.er Els materials de construcció (pedras, morter, vigas, rajolas, etc.), eynas (desde la paleta fins á la bastida) y diner bastant per anar pagant els jornales fins arrivar al cobro un cop feta la casa.

En vista d' aixó ¿qui s' atreueix á proclamar la supremacia dels *agents*, del *trevall* ó del *capital*? No ha sentit may que cap metje concedeixi mes importancia al cor, ó als pulmons, ó al ventre; todas tres estranyas son indispensables al cos y á la vida.

Mes aixís com el cor es el regulador de la sanc, els pulmons 'l taller ahont la mateixa s' elabora y 'l ventre la gran foganya del cos humá cooperant tots tres á la labor incessant de la vita-

litat, en 'l procés de la producció, els agents naturals am llur energia primitiva y forsa germinadora inician l' obra, 'l treball de l' home la continua modificant-la extrinseca o intrinsecament y per fi el capital am sa sambra protectora, fa acabar-la degument, aplanant els obstacles que 's presentarian al terratenent, al treballador, al director y á quants prenen part en la producció de la riquesa.

Els tres instruments estan separats per diferencias assencials: els agents naturals son expon-tanis lo mateix que 'l treball; aixis com el capital y els estudis o coneixemens, son adquirits. Fins entre 'ls agents naturals hi ha diferencias ben marcadas, ja que mentres l' aire, la llum, etc., son comuns á tothom, la terra te amo; els primers doncs no son transmissibles y l' última si. (Espanta pensar qu' un dia 'l sol o l' aire pogués ser patrimoni d' un individu o colectivitat, per-que desseguida vindria l' explotació.) Las terras y els capitals poden valorar-se pel preu de venta y el treball tant del sabi com del obrer, pels honoraris o salari que 'ls produeixi.

Segons els temps y els llocs aquets tres element s' han combinat de diferent manera y al igual que 'ls elements quimics *oxigeno, hidrógeno y carbono* es poden combinar formant sucre, alcohol, glicerina, éter, etc., no mes variant las cantitats, aquells han determinat las diverses organisations socials que l' historia, la geografia y economia politica 'ns ensenyan.

El predomini dels agents naturals es l' estat salvatge, de l' agent terra es 'l feudalisme, del capital es l' estat actual y sembla que totes las tendencias son de que 'l treball hagi de dur las bridas dels temps á venir, si las ideas socialistas guanyan el peu que 'ls prossélits es creuen.

Mes si en bonas practicas economicas ha de cendempnar-se aquella casta privilegiada formada pels possessors de terras de las antigas civilizacions y dels Estats naixents, qu' oprimeixen al desgraciat *esclau, síria o fellah* ('l nom no importa pas á la cosa); si l' economista reproba 'ls monopolis dels Vanderbildts Rothschilds, am las jugadas consegüents que poden determinar la ruina d' una industria, la crissis d' un govern o la miseria d' un pays, no ha de acceptar pas per revenja, la degradació dels propietaris territorials y dels capitalistas; aixó fora desvariejar.

Els tres elements á la una, poden anar be, de llur acort dependeix el benestar dels pobles y ens sembla qu' aixó es bastant mes interesant que 'ls ideals d' escola, aquell que proclaman: *jenfonçis la humanitat y salvint-se 'ls principis!*

S. SERRANO RODÉS.

Barcelona Dbre. 1897.

Cuant son cadavre he besat,

sa freda má s' ha entebiat.

¡Tant de foc té un bés de amor...!

Fins m' apar qu' ha palpitat

altre vegeda son cor.

M' ardorosa fantasia

me diu, que ma pobre aymia

s' adormit... jo vetllo el son...

y que no tornaré 'l mon,

no besant-la tot el dia.

y per dar-li de nou, vida,

puix mon cor sens ella s' nyora

la beso am fé desmemida.

Pero al últim el cor plora

vehent qu' es alló mentida.

ENRIC BOSCH Y VIOLA.

S. F. de G. Desembre 97.

¡AL CEL! (1)

¡Pobre Ton!... Fa tres mesos que va perdre per sempre á sa muller estimada; la muller mes bona, mes dócil... Agafá 'ls tifos cuydant á una vehina, y al cap de vuyt dias la enterraren, deixant á un espós sense consol y á un infantó cercant á sa mareta...

¡Pobre Ton!... El sen fill, l' única penyora que li deixá aquella santa dona que al cel sia, lo tresor que mes estima, també se li mor... Ahi mateix, am sos cabells rossos y am sos ulls blancs, se 'l mirava embadalit; ahir mateix el veyá somrient, alegre, bo y jugant amb el Cintet del segon pis, cridant, rient, corrint d' un costat al altre... y avuy se li mor. Y 'l veu patir queixant-se, queixant-se amb un respirar rogallós que may para. Y ell desesperat, proba remeys; bada amb un mánc de cullera la boca á son fillet que ja no parla y li fa engulir una cullerada d' esperansa... d' esperansa que pert al instant veyent-lo tan sópit amb els ulls mitj closos...

A las sis comparegué 'l metge. Mirá al malalt y digué al pare:—la ciencia no hi pot res; conformeu-se, s' en 'nirá al cel.—Las vehinas provaren de convense á n' aquell pare que veyá finir per sempre ¡per sempre! l' unic consol que en vida li restava!... El Ton mirá á son fill; signá á las vehinas qu' entressen, que 'l cuydassen.—Ja vinch!—digué tot baixant com esperitat els esgrahons y sorti á fora y caminá, caminá, caminá. fins arribar á Santa Maria... Entrá palpant, ficant-se en mitj de las tenebras que per tot estavan y avansá fins arribar al altar major, ahont tres ciris, am claror groga, aclarian un xic la fosca fent relluhir timidament algunas motlluras dauradas.

El Ton caygué de jonolls.—¡Verge, Verge

(1) Inspirat en un article d' en Narcís Oller.

inmaculada!—Va dir á la imatge—salveu al meu fill, torneu la vida á aquell infant; salveu-lo Verge meva! Salveu-lo, si no 'm moriré!... Es lo únic que 'm queda, lo únic que 'm deixá aquella santa que desde el cel us prega com jo que salveu al seu fill! ¡Sanveu-lo, verge meva! ¿Se salvará oy? ¿se salvará? ¡eh que no el deixareu morir, Verge meva?...—Mirà, mirà alelat á la santa Imatge que omplia el fondo de l'altar, y... si si, hu va veuré, hu va veuré be; la Verge va aixecar el cap mirant en l'ayrel... El Ton se aixecá tremolós, caminà tres passos y mirá en terra. ¡Encar la Verge mirava en l'ayrel... Y fugí caminant depressa, molt depressa, embestint gent, girant cantons...

Entrá, pujá volant y obrí. Las vehinas lo deturaren al voler entrar al quarto de son fill. No... no, li deyan, no entreu... el nen... el nen...

—¡Es al cell! crida 'l pare. Y esclafí una rialla llarga, llarga...

P. COLOMER.

Sant Feliu de Guixols.

D' HEINE

TRADUCCIO

Era 'l Maig; cuan obrian 'ls seus calsers
las aromosas flors,
vaig sentir dins de mi neixer las ansias
de primerenc amor.

Era 'l Maig; cuan, gentils, las aucelletas
comensan á cantar,
vaig contarli las meas melangias,
el meu boig estimar.

A 'l escaparme una llágrima
veig qu' hont cau, brota una flor
y, cuan un suspir exhalo,
s' transforma en russinyol.
Aquestas flors, si m' estimas,
totas, per tú, creixerán;
y 'ls rusinyols, á bandadas
sempre t' acompanyarán.

Jo voldria enquistar l' ánima meva
en el calsen gentil de l'iri en flór
y que 'l liri cantés de nit y dia
cansóns al meu amor;
que palpitan am forsa, sér prenguésin
aquests cantars, com 'l ardorós petó
qu' en venturós instant varen donar-me,
cremant, llavis de foc.

En 'l firmament, inmóvils,
apareixen las estrellas

y, amb éxtesis contemplant-se,
miran y 's parlan entre ellas.

Es parlan d' amor frenétic

am llengua tan singular,
que no ha pogut may cap sabi
él seu secret descifrar.

Jo tant sols, he entés l' enigma
sent, com soc, un perdulari...
¡amor meu!... la teva cara
ostenta 'l vocabulari.

No 'm estimas, no 'm estimas
y compor-to el teu desdeny
perqué, mirant 'l teu rostre,
'm crech mes felis qu' un rey.

Si; m' odias; els teus llavis
m' ho han dit y... ¡qué hi vols fér!...
deixam que 'ls teus llavis besi
y aixis m' aconsolaré.

AMADEO.

Noticias

El dia dels Reys, anant á l' Ofici cridaren altament la atenció de tothom uns quans senyors qu' elegantment vestits entraren en l' iglesia, *enflocats* com els burriquets en la diada de Sant Antoni.

Recomanem al digníssim Sr. Rector de nostre Parroquia, procuri posar terme á un semblant escándol, portat á cap per aquests Srs. que profanan el lloc sagrat del temple am ridiculesas y extravagancias dignas sols de la Temporada de Carnaval.

«L' Orfeo Catalá» dintre pocs dias celebrará un concert á benefici dels pobles inundats de nostre Ampurdá.

Ja que 'l govern no 's recorda de socorrer als pobles flajellats per la desgracia, l' associació meritíssima li donará á comprendre que per res necessitem sas miserables *almoynas*.

En la casa Consistorial de Palma de Mallorca, y en la galeria de mallorquins ilustres, hi ha sigut colcat el retrato del malaguanyat escriptor En Marián Agulló.

En tant solemne acte En Miquell Olger llegí la biografía del immortal poeta.

Está imprimint-se en els tallers de L' Avenç la derrera obra del genial escriptor En Santiago Rossinyol, «L' alegrí que passa».

A l' entrada del Centre Catalá de Castelló d' Ampurias hem vist á L' ALMOGÁVER, esposat semanalment en un cuadro á disposició del public que vulga llegir-lo.

Hem tingut el gust de presenciar en reunions particulars l' habilitat y destresa del prestidigitador catalá En Salvador Campins.

Com sabem que pensa donar alguna sessió en

nostra ciutat, ho fem present a tots els que desitjin pasar un bon rato.

Participem a nostres subscriptors de San Feliu de Guixols que ha sigut definitivament nomenat corresponsal de L' ALMOGÁVER en aquella vila el jove escriptor Enric Bosch y Viola a qui deurán dirigir totes las reclamacions que afectin a l' administració de nostre setmanari.

El dia 11 del present marxan contractats per el Brasil els aplandits actors Srs. Guasch y Valor junt am las sevas senyoras esposas, Siuó y Figuerola respectivament avantatjadas artistas del genero chico, com han pogut aprecia durant la desgraciada temporada teatral qu' acaba de transcorre.

No duptem que tots ells lograran honra y profit donadas las facultats que 'ls adornan.

Felis viatge y a reveure.

En la fusteria situada en la Plassa del Grá número 17 se necessita un aprenent

Prompte será un fet a Barcelona la fundació d' un Club autonomista catalá.

Un dels dias de la setmana passada la jove muller de nostre entussiasta company En Mario Godo de Castelló d' Ampurias, doná a llum un rebust nen.

Felicitem al felis matrimoni per l' adquisició del hereuet.

Sembla que 'ls focs d' arc voltaic que iluminan la rambla y la plassa, tornan probar que no estan instalats en dugada forma.

Ja sería hora de que, per qui correspon, s' hi hagués posat remey.

Acaba de publicar-se a Gerona L' Esquirol novela original d' En Josep Morató y Grau.

En el número próxim en parlarem detingudament.

Una de las milloras que prometerem a nostres subscriptors, fou la adquisició d' un cliché per la portada del periódic.

Si tant hem retardat en cumplir lo promés no s' ens culpi a nosaltres ni al distingit autor del dibuix En Josep Berga, cúlpis solsament a la casa Fornells de Barcelona, encarregada de la reproducció.

El dia de Reys se despedi la companyia Gil del públic de Figueras.

Entre las últimas obras executadas devem fer menció de l' opereta Miss Helyett. Tots els artistes estigueren perfectament.

Devem fer present al Sr. Arcalde ó a qui co-

rrespongui, que deuria reprimir-se l' abús comés per el desvergonyiment de certas coristas, que desconeixent totes las reglas de l' art, han de recorrer a lo groller y fins a lo indecent per lograr un aplauso del poble bárbaro.

En la última representació de Miss Helyett y en el can-can final, poguerem apreciar la necessitat de un rigorós correctiu al descaro de las atrevidas coristas.

Barrinaments

XARADA

La Tres-segona-tercera
va dir a la Tot, dos-tres;
en aquell hu que gros es
per negarli... una friolera
s' hi vá penjá 'l meu promés.

LLIS.

Solució de la xarada del penúltim número.

CA-TA-LA-NA.

Figueras.—Imp. de M. Alegret.

SECCIÓ D' ANUNCIS

LA CATALANA

FLECA, PASTELERÍA Y COMESTIBLES

DE

FRANCISCO PIJOAN

Carretera del Castell, núm. 13.—FIGUERAS

Establiment enterament nou en nostra ciutat, montat a l' altura dels millors en el ram.

¡Ja s' ha obert!!

CONSTRUCCIÓ

DE

CELS-RASOS DE GUIX

Especialitat en tota classe de trevalls de ciment d' adorno pera fachadas.

JAUME GUIMERÁ

Carré de Vilafant, n.º, 22
FIGUERAS

ELABORACIÓ D' ESPECIALITATS FARMACÈUTICAS

Aixerop de rabe yodat, de Quina ferruginós, de Pepsina, d' Hemoglobina, de Fosfat de cals gelatinós, de Gibert (antisifilitich) ect., ect.

— **Magnesia doble efervescent**, de segurs y pràctics resultats contra las enfermetats del estomac, irritacions, digestions difícils, ect., etc.

PRODUCTES QUIMICS PURS.

PREPARATS ANTISÉPTICS.

— **Articles d' ortopedia, Irrigadors**, Peras de goma, Geringas, Suspensoris, Biberons, Venas, Tirallets, etc., etc.

— **Pastillas especials**, contra tota classe de tos, per persistent que sigui.

PÍLDORAS ANTIBLENORRÁGICAS.

Remey de maravillosos resultats contra la blenorragia, deuen usarse acompanyades de la Inyecció antiblenorrágica, de promptes y segurs efectes.

Gran pulcritut, perfecció y economia en la confecció de receptas.

— **Tricofero Moncanut**, per facilitar la ràpida crescuda del cabell.

— **Tint pera 'l cabell**, gran preparació pera tenyirse 'ls cabells, de resultats sorprendents.

— **Licor de Brea concentrat**.—Magnífica preparació d' efectes indiscutibles.

FARMACIA CENTRAL DE J. MONCANUT
Carré de la Presó, núm. 9, cantonada
al carré del Forn,

FIGUERAS

Fabricació catalana de cervesas

DE

E. COMAS Y COMPANYÍA

(Societat en Comandita.)

BARCELONA

Unic representant y depositari en la provincia:

PERE CAMPS Y PINTO

San Pau, 108, FIGUERAS.

P. SUÁREZ

Vilafant, 27--FIGUERAS

Nou taller d' encuadernacions

MONTAT AMB ELS ADELANTOS DE LA ÉPOCA

A preus relativament módics s' encuaderna en **pergamí, pasta y tela** y per els sistemas **espanyol, francès, anglés** y 'l cómodo **holandés**.

Especialitat en la encuadernació d' Ilustracions y Obras de Música.

Treball esmerat.

Suscripcions.

LA CATALANA

Societat de segurs contra incendis y explosions

ESTABLERTA Á BARCELONA,

carrer del Dormitori de Sant Francesch, número 5
edifici propietat de la Companyia.

GARANTÍAS

Capital social . . . **VINT MILIONS**

Primas y reservas. . . **QUARANTA MILIONS**

President del Consell d' Administració: DON CASIMIRO GIRONA, hisendat y comerciant.

Direclor Gerent: D. FERRAN de DELÁS, ex-diputat á córts, advocat y propietari.

DELEGACIO DEL DISTRICTE

DON SALVADOR BOSCH Y ROIG

(Perit-Professor Mercantil)

carrer de la Muralla núm. 7, pral.—FIGUERAS,

Consultas y peritacions mercantils y arreglos de llibres de comers.—Segurs contra incendis y explosions.—Segurs sobre la vida y rentas viticias.—Segurs agricols d' accidents y per la mort del bestia.